

5K
ΓΙΑΝΚΟΣ ΓΕΟΡΓΙΑΔΙΣ

Ι ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΕΣ ΕΤΙΜΑΖΥΝ ΝΕΟ ΜΑΚΕΛΙΟ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΕΚΔΟΤΙΚΟ ΤΥ ΔΟΝΜΠΑΣ

1935—ΜΑΡΙΓΠΟΛΙ—1935

Д 8
991

ΓΙΑΝΚΟΣ ΓΕОРΓΙΑΔΙΣ

Ι ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΕΣ ΕΤΙΜΑΖΥΝ ΝΕΟ ΜΑΚΕΛΙΟ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΕΚΔΟΤΙΚΟ ΤΥ ΔΟΝΜΠΑΣ
1935—МАΡΙЎПОΛІ—1935

Επιτράπηκε για εκτύπωση στις 27-VII-1935
Αριθμός βιβλίου 67. — Τира́ζ 1500.
Γορλίτ № 6 — Παρασκευασίας № 3475

ΙΠΕΦΘΙΝΟΣ ΣΙΝΤΑΧΤΙΣ: **A. ΑΡΙΧ.**

Ι. ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΤΟΝ ΓΕΝΑΙ Ο ΚΑΠΙΤΑΛΙΖΜΟΣ

Ο πρώτος πανκόσμιος ιμπεριαλιστικός πόλεμος το 1914-1918 όχι μόνο δε δημιούργησε «πιο δίκαιες» συνθήκες για την ειρηνική συμβίωση των χωρών, όπως φώναζε γι' αυτό η μπουρζουαζία μαζί με τη σοσιαλ-δημοκρατία σ' όλα τα εμπόλεμα κράτη, μα, αντίθετα, άμα τέλειωσε αυτός ο πόλεμος όλος ο καπιταλιστικός κόσμος βρέθηκε μπροστά σ' ακόμα πιο οξείες αντιθέσεις.

Απ τις πρώτες κιόλας μέρες ύστερα απ το κλίσιμο τις ειρήνης ο κίνδυνος νέων εματιρόν λιστρικών πολέμων αδιάκοπα μεγαλώνει μ' ολοένα και πιο απιλιτική δύναμη. Κι' αυτό ίνε ολότελα νοιτό, γιατί, όπως διδάσκει ο μαρξισμός-λενινισμός, ο πόλεμος ίνε ακεχώριστος απ τον καπιταλισμό. Ενώσο στις περισσότερες αποφασιστικές χώρες του κόσμου θα ιφίστατε ο καπιταλισμός—θα ιφίστατε κι' ο κίντνος του πολέμου. Ο Λένιν διδάσκει, ότι η ιδιέτερα οξεία ανάπτυξει τον καπιταλιστικόν αντιθέσεων, και γι' αυτό κ' η ιδιέτερα μεγάλη απιλί τον λιστρικόν πολέμον εμφανίζετε στην περίοδο του ιμπεριαλισμού, διλ. στη σύγχρονη εποχή.

Ο ιμπεριαλισμός, σαν μονοπολιστικό στάδιο του καπιταλισμού, χαρακτηρίζετε, μετακσί άλλον, με το ότι όλος ο κόσμος μ' όλα-του τα πλύτι (εκσόν απ' εχίνο το τρίμα, όπου ενκαθιδρίθηκε η διχτατορία του προλεταριάτου) ίνε μιραζμένος σχεδόν ολοκληρωτικά ανάμεσα σε λίγες μεγάλες δυνάμεις.

Μα πάντο στη βάση του νόμου τις ανισόμενες ικονομικές

κε πολιτικές ανάπτξεις το καπιταλισμό, νόμο που ανακάλυψε ο Λένιν κι' ανέπτυξε ο Στάλιν, οριζμένες καπιταλιστικές χώρες ξεπερνούν γλίγορα στην ανάπτυξί-τους τις άλλες. Κι' αφτό σιμένι, ότι ι χώρες που ξεπέρασαν απετούν για τον εαφτό-τους νέες πιγές πρότον ιλόν κε νέες αγορές. Μα ο κόσμος ίνε πια όλος μιραζμένος. Πρέπι λιπόν να κσαναμιρα-στί. Μα κάθε ΚΣΑΝΑΜΙΡΑΖΜΑ το λιστεμένου πλύτου προκαλί ένοπλι σίνκρυσι ανάμεσα στους λιστές—ιμπεριαλιστές. Νά γιατί ο λενινιζμός διδάσκι, ότι ι περίοδος το ιμπερια-λιζμού σε τόσο θαθμό δυναμόνι, περιπλέχι κε οκσίνι τις αντι-θέσις σ'όλο το καπιταλιστικό σίστιμα, ώστε ι «ιρίνι» καταν-τάι μόνο κσανάσαζμα για νέυς πολέμους.

Ένα πολί χτιπιτό παράδιγμα, που επιβεθεόνι τι διδα-σχαλία το Λένιν για το χαραχτίρα τον ιμπεριαλιστικόν πολέ-μον, ίνε ο πόλεμος το 1914-1918. Νά πως έγγραφε ο Λένιν τότε (στα 1916) γι' αφτό τον πόλεμο: «Ι Ανκλία, ι Γαλία κ'ι Ροσία πολεμούν για να κρατίσουν τις λιστεμένες απικίες κε για να λιστέψουν την Τυρκία κ.τ.λ. Ι Γερμανία για να πάρι απικίες κε να λιστέψει ι ίδια την Τυρκία κ.τ.λ. Ι πραγ-ματική υσία το δομένου πολέμου ίνε όχι εθνική, μα ιμπεριαλι-στική. Με άλλα λόγια: ο πόλεμος γίνετε όχι γιατί το ένα μέρος νκρεμίζι την εθνική καταπίεσι, το άλλο την ιπερασπίζι. Ο πό-λεμος γίνετε ανάμεσα σ'ομάδες καταπιεστών, ανάμεσα σε διο-λιστές για το ζίτιμα, πιος θα μιράσι τι λία, πιος θα λιστέ-ψει την Τυρκία κε τις απικίες.

Σίντομα: ο πόλεμος ΑΝΑΜΕΣΑ στις ιμπεριαλιστικές (διλ. που καταπιέζουν ολόκληρι σιρά από κσένυς λαός, που τους μπερδέδουν με τα δίχτια τις εκσάρτισις απτο χρηματιστικό κεφάλαιο κ.τ.λ.) μεγάλες δινάμις ίτε σε ΣΙΜΑΧΙΑ μαζί-τους ίνε ιμπεριαλιστικός πόλεμος. Τέτιος ίνε ο πόλεμος το

1914—16. Η «ιπεράσπισι τις πατρίδας» ίνε απάτι ς'αφτό τον πόλεμο, ίνε δικεολόγισί-τυ ¹⁾...»

Όπος κέρουμε, αφτός ο πόλεμος, πυ άρχισε σαν αποτέλεζμα τις ςίνκρυσις τον ςιμφερόντον τον διο κιριοτέρων ιμπεριαλιστικόν χορόν, (Ανκλία, Γερμανία), παρέσιρε ςτιν περιστροφί-τυ ςχεδόν όλο τον κόσμο. (Αφτό επίσις επιβεθέό-νι τι λενινική διδασκαλία για το ότι τόρα ο ιμπεριαλιστικός πόλεμος δεν μπορί να περιοριστί με διο-τρία κράτι, αλλά ς' αφτόν το δίχος άλο θα παρασιρθί, αν όχι όλι, τυλάχιστο ι τεράστια πλιοψιφία τις ανθρωπότιτας). Έτσι, απτα 54 ανεκάρτιτα κράτι τυ κόσμυ ςτον πόλεμο τυ 1914-1918 προ-ςελκίστικαν 39 κράτι, ο πλιθιζμός τον οπίον αποτελούσε τα 67 % τον κατίκον όλις τις γίνις ςφέρας. Ο αριθμός τον επιστρατεθμένον έφτασε τα 60 εκατομίρια. Κ' ι καταστρεφτική δίνامي, τ' ανθρόπινα θίματα, κε τα έκσοδα αφτό τυ πρότυ πανκόζμιυ ιμπεριαλιστικό πολέμυ κσεπέραςαν πολές φορές όλες τις απόλιες, πυ ίχανε ςτους πιο εματιρύς κε μακρό-χρονυς πολέμυς τυ παρελθόντος. Ι απόλιες ςε ςκοτομένυς κε πεθαμένυς απτις πλιγές απετέλεσαν 10 εκατομίρια ανθρόπυς, ςε πλιγομένυς—19 εκατομίρια, κε απ' αφτός πάνο-κάτο τα 4 εκατομίρια έμιναν ανάπιρι. Ο πλιθιζμός τον 10 εβροπαικόν κρατόν ςτα 1914, πυ αποτελούσε 400.850.000 κατίκυς, ςτα μέσα τυ 1919 κατέδικε ος 389.030.000 κατίκυς. ςτους τόπυς όπου έγιναν μάχες καταστράφικαν πολές παραγογικές επιχιρίσις, μέσα μεταφοράς κι' άλες παραγογικές δινάμις. Μονάχα ςτι Βόρια Γαλία καταστράφικαν 23.000 βιομιχανι-κές επιχιρίσις, 4.000 χμ. ςιδιοδρομικές γραμές κε 61.000 χμ. άλι δρόμι ςινκινονίας, 9.700 ςιδιοδρομικές γέφιρες, κα-ταστράφικαν 290.000 ςπίτια κε χάλασαν ςε μεγαλίτερο ίτε μικρότερο βαθμό 500.000 χτίρια.

Τα άμεσα πολεμικά έκσοδα μόνο ςτα 11 κιριότερα

¹⁾ ΛΕΝΙΝ. Έργα τ. XIX. ςελ, 199—200.

εμπόλεμα κράτι απέτέλεσαν 500 δισεκατομύρια χρυσά ρύβλια. Αφτό ίνε τέτιο ποσό, πυ κσεπέρασε 10 φορές τιν ακσία όλον τον πολέμον, πυ έγιναν απο 1893 ος το 1907.

Ι Ροσία έχασε σ'όλι τιν περίοδο τυ πανκόζμιυ πολέμου σε σκοτωμένους στα πεδία τις μάχης $2\frac{1}{2}$ εκατομ. ανθρώπους, ι Γερμανία—1 εκατομ. 980 χιλ., ι Γαλία—1 εκατομ. 400 χιλ. ι Αυστρο-Υνκαρία—1.400 χιλ., ι Μεγάλι Βρετανία—800 χιλ., ι Σερβία—700 χιλ., ι Ιταλία—500 χιλ., ι Ρουμανία—300 χιλ., ι ΕΠΒΑ—100 χιλ., ι Τυρκία—550 χιλ. κ.τ.λ.

Για το μέγεθος αφτόν τον αριθμόν μπορί να κρίνι κανίς απο ότι κσεπερνύν διο φορές τον αριθμό τον πεθαμένον σ' όλυς τυς πολέμους απο 1790 ος τον Αβγυστο τυ 1914.

Μα ι φοθερές σινέπιες τυ πολέμου δεν περιορίζυντε στιν κολοσιέα ποσότητα τον πλιγομένον κε σκοτωμένον. Ο πόλεμος ίχε καταστρεφτικί απίχισι σ'όλες τις χώρες στιν ιγία τυ πλιθιζμού, σινέτινε να διαδοθύν παντύ κάθε λογιό κολιτικές αρόστιες, ιδιέτερα σε τέτιες χώρες σαν τιν Τυρκία, Ροσία κε Σερβία, δίχος να γίνι πια λόγος για τις αρόστιες ανάμεσα στυς εχμαλότυς, όπου σε 3 εκατομ. ρότυς εχμαλότυς ίτανε 700 χιλ. άροστι κε 500 χιλ. πεθαμένι.

Σαν αποτέλεσμα αφτό τυ εματιρότατυ πολέμου κσανακόπικε ο χάρτις τις Εδρόπις κε πολόν απικιόν κε μισοαπικιόν.

Ι σινθήκι τον Βερσαλιόν (Ιύνις 1919) άλακσε σιμαντικά τα σίνορα τις Γερμανίας με τυς γίτονές-τις. Ι Γερμανία ανανκάστηκε ν'αποδόσι στι Γαλία τιν Αλσατία κε Δορένι, πυ αποσπάστικαν αποτι Γαλία σαν αποτέλεσμα τυ γαλο-προσικό πολέμου τυ 1871. Ι παραμεθόριες γερμανικές περιφέρειες Έιπεν κε Μάλμεντι πέρασαν στο Βέλγιο. Στιν Ανατολί ι Γερμανία στερίθικε όλι τιν Ποζνανία, σχεδόν όλο το διτινό τμήμα τις Ανατολικίς Προσίας κ'ένα μέρος τις Σιλεσίας κε

Πομερανίας. Όλα αυτά τα εδάφη μπίκαν στο νεοσχηματιζόμενο πολωνικό κράτος. Η πολωνικές χτίσεις στην Πρωσία και Πομερανία, που φτάνουν ως τα παράλια τις Βαλτικές θάλασσας, σχιμάτισαν το «διάδρομο», που χωρίζει την Ανατολική Πρωσία απ την επίλιπη Γερμανία.

Απ την Γερμανία πάρθηκαν τα πόρτα τις Βαλτικές Μέμελ και Ντάντσειγ. Το Ντάντσειγ μετατράπικε σε «ελεύθερι πόλι» κάτω απ την προστασία τις Κινονίας τον Εθνόν. Εκσόν απ' αυτό, η Γερμανία, σύμφωνα με τη συνθήκη τον Βερσαλιόν, στερίθηκε όλες τις απικίες-τις.

Για να εκσασφαλιστούν όλη απτί η όρι, η συνθήκη τον Βερσαλιόν καθόριζε αντίστιχες «ενκιίσεις» πολεμικό χαραχτίρα.

Ο αριθμός του γερμανικού στρατού ίχε περιοριστί ως 100 χιλ. άνδρες. Η παραγογή κ' εκσαγογή πολεμικόν υλικόν ίχαν απαγορεφτί. Η Γερμανία ίχε αναγκαστί να παραδόσι στους σιμάχους σχεδόν όλο τον πολεμικό-τις στόλο και να εκμιδενίσι την πολεμική αεροπορία-τις.

Εκσόν απ την συνθήκη τον Βερσαλιόν ανάμεσα στις νικίτριες-δινάμεις και τις νικημένες ίχαν κλιστί ακόμα κι' άλλες συνθήκες ιρίνις. Έτσι, η συνθήκη του Σεν-Ζερμέν (Σεπτέβρις 1919) διετίποσε την εκμιδένισι τις Αφστρο-Υγκρικής αφτοκρατορίας και καθόρισε την τάκσι τις διαδοχίς τον νέον χορόν, που εμφανίστικαν πάνο στα συντρίμια-τις. Αφτές η χώρες ίνε η Πολονία, η Τζεχο-Σλοβακία, Αφστρία και Υνχαρία. Η συνθήκη του Τριανόν (Ιούνις 1920) ανάμεσα στις νικίτριες χώρες και την Υνχαρία ανάνκασε την Υνχαρία ν' αναγνορίσι τα κρατικά χρέι, να πλιρόσι αποζιμιόσις και ν' αφοπλιστί. Η συνθήκη του Νειγί (Νοέβρις 1919) καθόριζε τα νέα κομένα σίνορα τις Βουλγαρίας, κ' η συνθήκη τις Λοζάνις (Ιούλις 1923)—τα νέα σίνορα τις Τουρκίας, απ την οπία απέκοψαν στι Μικρά Ασία προς όφελος τις Ανκλίας και τις Γαλίας—τι Μεσοποταμία, Σιρία και Παλεστίνι.

Τέτια ίνε τ' αθρίζματα τυ πρότυ πανκόζμιυ ιμπεριαλι-
στικὸ πολέμυ.

II. „I ΠΟΘΕΣΙ ΠΙΓΕΝΙ ΦΑΝΕΡΑ ΓΙΑ ΝΕΟ ΠΟΛΕΜΟ“

Πέρασε ίκοσι ένας χρόνος απτον κερὸ τυ πολέμυ, αλά ο καπιταλιζμός δεν μπόρεσε ὄχι μόνο να διμιουργίσι τις μετα-
πολεμικές σταθερές ιρινικές σινθίκες για «ακμάζυσα» ζοί, πυ
ιποσχέθηκε, μα δεν μπόρεσε να επιστρέψει εκίνι τιν εκσοτερι-
κά ίσιχι «κανονική» καπιταλιστική ανάπτυκσι, πυ ίτανε πριν
απτον πόλεμο κε πυ διμιύργισε στα καθιστεριμένα στρόματα
τον λαικόν μαζόν τιν αντίλιπσι για σταθερότητα κ' εονιότιτα
τω καπιταλιστικὸ καθεστὸτος. Στιν αρχί ίστερα απτο τέλιομα
τυ πολέμυ ι μπουρζυαζία κ' ι πιστί-τις ιπιρέτες σοσιαλ-διμοκρά-
τες καθισίχαζαν τις θασανιζμένες, σακατεμένες κε πιναζμένες
εργαζόμενες μάζες με το ὅτι πρόκίτε, μαθές, για προσορινές
δισκολίες, πυ ίνε σινδεμένες με το γιάτρεμα τον πλιγόν, πυ
προκσένισε ο πόλεμος. Κατόπι, απτι στιγμί τις έτσι ονομα-
ζόμενις σταθεροπίσις τυ καπιταλιζμό, διλ. περίπυ απτο 1924,
ὄλι ι πανκόζμια μπουρζυαζία κ' ι ίδιι ι σοσιαλ-διμοκράτες έλε-
γαν σιχνά, ὅτι ι κρίσι τυ καπιταλιζμό τέλιωσε πια κι' ὅτι
άρχισε περίοδος νέας κε μόνιμις ανόδου τις καπιταλιστικής ικο-
νομίας κε τις εδιμερίας τον λαόν. Γι' αφτό φόναζαν κ' έγγρα-
φαν ὄχι λίγο ι μπουρζυάδες κ' ι σοσιαλ-διμοκράτες «επιστίμο-
νες» κε πολιτικί. Ο αμερικανὸς πρόεδρος Γύβερ στις 27 τυ
Ιύλι 1928, διλ. σχεδόν στις παραμονές τις πιο μεγάλης κρί-
σις τυ καπιταλιζμό, δίλοσε: «Εμίς στιν Αμερική ίμαστε σίμε-
ρα πιο σιμά στον τελιοτικό θρίαμβο πάνυ στι φτόχια, απ' ὅτι
ίτανε οπιαδίποτε χώρα οποτανδίποτε στιν ιστορία. Ι χαμοκέ-
λες τον φτοχόν εκσαφανίζυντε. Ακόμα δε φτάσαμε στο σκο-

πό-μας, μα πάνο ςτι θάσι τις πολιτικές τον τελεφτέον οχτό χρόνον ςιμόνουμε με τι βοίθια τυ θεῦ γλίγορα ς' εκίνι τι μέρα, οπόταν θα εκσφρανιστί ι φτόχια». Τα ίδια έλεγαν κ' ι εδρόπεί μπουρζουάδες πολιτική κ' ι θεωρητική τις II Διεθνός (Κάυτσκι, Νκίλφερντινκ).

Τέτια ίτανε τα «όνιρα» τις μπουρζουαζίας κε τον ςοσιαλ-διμοκρατικόν τσιραχιόν-τις. Μονάχα ι κομμουνιστές, οπλιζμένι με το οκσίτατο όπλο τυ λενινιζμού κε καθοδιγόμενι απτι Λε-νινική Κομμουνιστική Διεθνή κε το μεγάλο-τις αρχιγό κε δά-σκαλο Στάλιν, μπορούσαν να βλέπυν μακριά κε να καθορίζουν ςοστά τιν κατάρτασι τυ καπιταλιζμού κε τιν παραπέρα πορία τον πανκόζμιον γεγονότον.

Ο πόλεμος τυ 1914—1918 επιτάχινε με τις ςινέπιές-τυ το ςάπιζμα όλυ τυ καπιταλιστικού ςιστίματος, για το οπίο έλεγε ο Λένιν. Πάνο ςτο έδαφος τις γενικής κρίσις τυ καπι-ταλιζμού προέκιπσε ι ικονομική κρίσις, πυ ανκάλιασε απτο 1929 όλο τον καπιταλιστικό κόζμο. Χτιπιτό χαραχτιρίζμό τις κα-τάρτασις τυ καπιταλιστικού κόζμου ακόμα κε τόρα, οπόταν πέ-ρασε πια το ανότατο ςιμίο τις κρίσις, δίνι ο πασίγνωστος Μπόλντριν, προθιπυργός τις Ανκλίας. Νά τι έλεγε φέτος τιν άνιχσι: «Θα έλεγα, ότι κάποτες εσθάνουμε, προς ζο ςε φρενοχομίο... 'Όταν περπατάς ςτιν Εδρόπι ςυ φένετε, ότι περνάς από θαλάμυς φρενοχομίου... Εσθάνεσε τον εαφτό-ςυ ςα γιατρό, πυ δυλέβι ανάμεσα ςε τρελός κε πυ ςτο τέλος άρχισε ν' αμφιβάλι, να μιν τίχι κε τρελάθικε»...

«Αποτέλεζμα τις μακρόςιρτις ικονομικής κρίσις,—έλεγε ο ςιν. Στάλιν ςτο XVII ςινέδριο τυ κόματος,—ίτανε ι προτοφα-νίς ος τόρα όκσινσι τις πολιτικές κατάρτασις τον καπιταλιστι-κόν χορόν, τόσο μέσα ς' αφτές τις χώρες, όσο κι' ανάμεσά-τους.

Το δινάμομα τις πάλις για τις εκςοτερικές αγορές, ι εκμιδέ-νισι τον τελεφτέον απομιναρίον τυ ελέφθερυε μπόριυ, ι απαγορε-

φτικί τελονιακί δαζμί, ο εμπορικός πόλεμος, ο πόλεμος τον
σιναλαγμάτων, το ντάμπινγκ κε πολλά άλλα ανά-
λογα μέτρα, πυ δίχνουν τον άκρο ΕΘΝΙΚΙΣΜΟ στην ικο-
νομική πολιτική, όκσιναν ος το άκρο τις σχέσεις ανάμεσα στις
χόρες, διμιούργισαν έδαφος για πολεμικές σινκρούσεις κ' έθεσαν
στι σιρά τον πόλεμο, σα μέσο νέυ διαμιράζματος τυ κόσμου
κε τον σφερόν επιροίς προς όφελος τον πιο δυνατόν κρατόν».

«...Πάλι, όπος κε στο 1914, στην πρότι γραμί προά-
γουντε τα κόματα τυ φιλοπόλεμου ιμπεριαλισμού, τα κόματα τυ
πολέμου κε τυ ρεθάνς. Ι ιπόθεσι πιγένι φανερά για νέο
πόλεμο» ¹⁾).

Ακόμα κ'ι ίδιι ι μπουρζουάδες πολιτική δεν μπορούν να κρίψουν
αυτό το γεγονός. Έτσι, ο ιπουργός τον εκσωτερικόν τον ΕΠΒΑ
—Χελ πριν από λίγο κερó δίλωσε: «Σε μερικές χόρες πα-
ρατιρόμε έτσι, όπος κε πριν απτο 1914, τέτια προετιμασία
για πόλεμο κ' εκσοπλιζμός, πυ παράγι ι πολεμική κάστα,
πυ σχεδόν παραλίουν τις αποτελεσματικές προσπάθειες. Βλέπουμε,
ότι ι μια χόρα παραπέμπι στους εκσοπλιζμός τις άλλις χόρας,
σαν σε παντοτινί πρόφασι για τιν άφκσις τον δικόν-τις εκσο-
πλιζμόν. Έτσι, διμιουργίτε ο φάβλος κίκλος τον ολοένα αφκ-
σανόμενον εκσοπλιζμόν· κσέρουμε μάλιστα παραδείγματα, όταν ι
στρατιοτική παράγοντες καθοδιγόν τιν εκσωτερική πολιτική. Αφτί
ι αναγένισι τυ πολεμικού πνέδματος ίνε τόρα πάρα πολύ δια-
δομένι στον κόσμο...»

Ι δίλωσι τυ Χελ δεν ίνε μοναδικί. Στι μπουρζουαζική
ανγκλική εφημερίδα «Ντέιλι Μέιλ» τις 8/IV-35 διμοσιέφτικαν
τα εκσίς λόγια ενός απτυς εβροπέυς πρεζβεφτές στην Ανγκλία:
«Αφτός ίνε ο τελεφτέος απτυς μεταπολεμικός κι' ο πρότος
απτυς προπολεμικός χρόνυς. Μπίχαμε στην περίοδο τις άμε-
σις προετιμασίας για τον ακόλυθο πόλεμο».

¹⁾ Ι ΣΤΑΛΙΝ. Στενογρ. πραχτικά τυ XVII σινέδριω τυ
ΠΚΚ(μπ), σελ. 10.

Για τιν εκσερετικί όκσινσι τις προπολεμικίς κατάστασις μιλάνε επίσις όλες ι πολιάριθμες κι' αδιάκοπες «φιλόφρονες» σινεντέφκσις, σινομιλίες, σισκέπσις κε σινδιασκέπσις τον μπουρζυάδον διπλοματόν κε ιπουργόν. 'Ιστερα από μια σινέντεφκσι διο-τριον μπουρζυάδον διπλοματόν αμέσος προκίπτι ι ανάνκι για άμεσι νέα σινέντεφκσι διπλοματόν με λιγάκι άλι σίνθεσι, επιδί ι προιγόμενι σινέντεφκσι φανέροσε νέες αντιθέσις, πυ απετύν ιδιέτερι «σιμφονιτικί» ίτε σίσκεπσι «ντζέντλμεν», κι' αφτί ι τελεφτέα σινέντεφκσι πάλι απετί νέα σινέντεφκσι... Κ' έτσι δίχος τέλος—βγάζυν τι μίτι—κολνάι ι υρά, βγάζυν τιν υρά—κολνάι ι μίτι. Μα κάθε «ενκάρδια» σινέντεφκσι τον μπουρζυάδον διπλοματόν, εκσόν απτι διμιουργία σινθικόν για νέες «ενκάρδιες» σινεντέφκσις, προκαλί κε πιο πραγματικές ανάνκες, κε σινκεκριμένα—ενίσχισι τον κάθε λογιόν εκσοπλιζμόν κε προετιμασία για πόλεμο ενάντια σ' εκίνα απτα «ιψσιλά σιμβαλόμενα μέρι», με τα οπία μόλις τέλιωσε ι «ενκάρδια» σινέντεφκσι. Ο εκσοπλιζμός σ' όλες τις καπιταλιστικές χώρες γίνετε με λισαζμέννα τέμπα. 'Ενα απτα κιριότερα στιχία τυ εκσοπλιζμού τυ καπιταλιστικού κόσμου ίνε ι ανασινκρότισι τον ενόπλον δινάμεον πάνο στι θάσι τις νέας τεχνικίς κε τον νέον μεθόδον τις προετιμασίας τον ανθρώπινον στελεχόν για πόλεμο.

Ο αριθμός τυ μόνιμου στρατύ στον ιρινικό κερό (φανερές ένοπλες δινάμις) μεγάλωσε πάνο-κάτο κατά 20 % απτο 1925 ος το 1934. Μα γι' αυτό μεγάλωσε σ' απίστευτο βαθμό ο αριθμός τον «κριφόν» ενόπλον δινάμεον, πυ εκπροσπέδυντε πρότα απ' όλα απτις πολεμικο-φασιστικές οργανόσις (ιδιέτερα στι Γερμανία, Γιαπωνία, Ιταλία, Πολονία), κατόπι απτις οργανόσις τις εκσοστρατιοτικίς εκγίμνασις (στρατιοτικί εκγίμνασις τις σχολικίς νεολέας, τον φιτιτόν τον σπορ-στρατιοτικόν οργανόσεον, τυ «εργασιακού στρατύ»). Ο αριθμός τον «κριφόν» ενόπλον δινάμεον, πυ δεν μπένυν στι σίνθεσι τυ στρατύ, κσεπερνάι κατά μέσον όρο 5 φορές τον αριθμό τον ταχτικόν στρατόν τυ ιρινικό κερύ

στα σπουδέστερα ιμπεριαλιστικά κράτι, κε σε μερικά κράτι, όπος π. χ. ι Γερμανία περισσότερο από 12 φορές. Τόρα ο αριθμός τον εκχιμναζμένον ανθρώπινον εφεδριόν στα πέντε μεγάλα κράτι (Ανκλία, ΕΠΒΑ, Γιαπονία, Γαλία, Ιταλία) αποτελεί 15—20 εκατομ. άνθρωπος. Σα συμπλήροσι σ' αφτές, υπάρχουν πολιάριθμα φασιστικά απόσπάζματα εφόδου στι Γερμανία κε στις άλλες καπιταλιστικές χώρες. Σ' όλες τις μπουρζουαζικές χώρες μεγαλώνι ι στρατιοτικοπίσι το πλιθιζμό κε τον σχολιόν. Τεράστιο ρόλο πέζι ι πολεμική εκσοστρατιοτική εκχιμνασι το πλιθιζμό, ιδιέτερα τις σχολικίς νεολέας. Στα χρόνια τις πανκόζμιας κρίσις ι στρατιοτικοπίσι πίρε ιδιέτερα πλατιές διαστάσις.

Ι ανασινκρότισι τον ενόπλον δινάμεον τον καπιταλιστικόν χορόν αντικαθρεφτίζετε στιν απaréκλιτι άφκσις τον στρατεβμάτον το πυροβολικό κε τον τεχνικόν μέσον. Αν στιν περίοδο το 1913-14 στις προτοπόρες από πολεμική άποψι χώρες το πυροβολικό κε τα στρατέβματα τεχνικίς αποτελύσαν κατά μέσον όρο από 15 ος 20 % όλυ το αριθμό το στρατό, τόρα αποτελύν από 25 ος 35 %. Ιδιέτερα πολί αφκσίθηκε, σε ζίνκρισι με το 1914, ι πολεμική αεροπορία. Στις κριότερες ιμπεριαλιστικές χώρες αφκσίθηκε 25 φορές, κε σε κσεχορισιές χώρες (Γιαπονία, ΕΠΒΑ, Ιταλία)—σχεδόν 100 φορές.

Πολί γλίγορα επίσις διεκσάγετε ι γενικί άφκσις τον θαλασίον εκσοπλιζμόν. Σ' αφτί τιν κατέφθινσι κάθε μέρα διναμόνι ο ανταγωνιζμός ανάμεσα στιν Ανκλία, τις ΕΠΒΑ, τι Γιαπονία, Γαλία, Ιταλία κε τόρα τελεφτέα σ' αφτί τιν «άμιλα» περιλίφτικε κ' ι Γερμανία.

Τέλος, πολί σπουδέος εκθέτις τις αδιάκοπις άφκσις τον ενόπλον δινάμεον το ιμπεριαλιζμό ίνε ι πολεμική προιπολογιζμί. Ενοίτε, ότι τα επίσιμα δομένα δε δίνυν αντίλιπσι για τιν πραγματικί άφκσις τον πολεμικόν εκσόδον. Ι μπουρζουαζικές κιθερνίσις κρίθουν με διάφορα μέσα τα πολεμικά έκσοδα, κάνυν

πολά απ' αφτά από μυστικά κονδύλια κι' απτους προιπολογιζμούς άλλον ιπυργίον. Οστόσο, ακόμα κε σίμφωνα με τα επίσημα δομένα ι πολεμική προιπολογιζμί διπλασιάστικαν σε σίνκρισι με το 1914. 'Ολα αφτά τα δομένα, πυ κσέρουμε για τος εκσοπλιζμός τον ιμπεριαλιστικόν κρατόν, δεν ίνε θέθεα, σταθερά καθοριζμένα. Σίμερα πια ίνε μεγαλίτερα, απ' ότι ίτανε χτες, κι' άθριο κε μεθάθριο θα ίνε ακόμα πιο μεγάλη. Κ' έτσι θα μεγαλόνουν όσπυ να θάλι τέλος σ' αφτά το εγσεγερμένο προλεταριάτο, γιατί ο καπιταλιζμός θρίςκι διέκσοδο απτιν ικονομική κρίσι κε τις αντιθέσις μονάχα στο λιστρικό πόλεμο κε πιγένι προς αφτόνα, κινιτοπιόντας όλες τις δινάμεις-τυ.

III. I ΦΑΣΙΣΤΙΚΙ ΓΕΡΜΑΝΙΑ ΙΝΕ Ο ΚΙΡΙΟΤΕΡΟΣ ΕΜΠΡΙΣΤΙΣ ΤΥ ΠΟΛΕΜΥ

Το εθνικο-σοσιαλιστικό φασιστικό κόμα, πυ ιπερασπίζι τα σιμφέροντα τον μεγάλον καπιταλιστόν στι Γερμανία, μετά-τρεψε αφτί τι χώρα σε κιριότερι εστία τυ πολεμικύ κινδύνου στιν Εθρόπι.

Ι Γερμανία, πυ ίτανε κάποτεσ ι πιο προχοριμένι εθρο-παική χώρα, σίμερα όλι ίνε μιλιταριστικοπιμένι κε μετατρέ-πικε απτους φασίστεσ σε τεράστια στρατόνα, όπου κάνι το νικοκίρι ι μπότα τυ σακαράκα, όπου όλα ίνε ιποταγμένα σ' ένα σκοπό: τιν πιρετόδικι προετιμασία τυ πολέμου.

Καταπνίγοντας τιν εργατική τάκσι με θίεεσ μεθόδουσ κιριαρχίας, ενκαθιδρόνοντας καθεστόσ μεσεονικίς αντίδρασις, ι γερμανί φασίστεσ ετιμάζυν ένοπλι δίναμι για καταπίεσι άλλον λαόν. Ι πιρετόδικι πολεμική προετιμασία, τα όργια τυ σοβινιζμού, ι αντισοβιετικέσ καμπάνιεσ στον τίπο—όλα αφτά δίχνουν, τί απιλί αποτελί για τιν ιρίνι κε τι γενική ασφάλια ο γερμα-

νικός φασιζμός, που τίνι στη βίαια αρπαγή ξένων εδαφών, στην κατάπνικση τον μικρόν χορόν κε στο νέο ένοπλο μίραζμα του κόσμου.

Με την ίδριση του υπουργίου τις πολεμικής αεροπορίας κε το ψήφισμα του νόμου τις 16 του φετινού Μάρτι για το μπάσιμο τις γενικής στρατιοτικής θιτίας, που ήταν απαγορεδμένι απτι σινθίκι τον Βερσαλιόν, η φασιστική Γερμανία πέρασε απτιν κριφι προετιμασία του πολέμου στην ολότελα ανιχτι. Η Γερμανία διμιούργισε πριν απ' αυτό μεγάλο, σαν να λέμε, «παράνομο» στρατό, κε τώρα νομιμοπίεσε αυτό το στρατό για να τον ετιμάσι πιο λέφτερα κε καλίτερα για πόλεμο. Η δέφτερι σημασία του νόμου τις 16 του Μάρτι σινίστατε στο ότι μ' αυτό αρχίζει νέα φάσι στο κινιγικό τον εκσοπλιζμόν στην Εδρόπι. Τώρα η πιο μεγάλη στρατιοτική δύναμι στην Εδρόπι γίνεται η Γερμανία, κι' αυτό η άλι ιμπεριαλιστές πάλι δεν μπορούν να το επιτρέψουν, όστε, πρέπι κι' άλλο να εκσοπλιστούν. Μα αφού εκίνι εκσοπλίζυντε συμπλιοματικά, τότε κ' η Γερμανία παραπέρα θα εκσοπλιστί κ. τ. λ.

Τώρα πια η Γερμανία έχει στη διάθεσί-τις μεγάλο στρατό πρότις σιράς· μπορί να κινιτοπίσι σε σύντομο χρονικό διάστημα περίπου ένα εκατομίριο στρατό. Τα στελέχι τον ακσιοματικών κ' ιπακσιοματικών ίνε επίσης προετιμαζμένα. Τ' ανανκέα αποθέματα πολεμοφοδίων ίνε πια σισορεδμένα. Κι' όλα αυτά έγιναν, αναμφιβολα, πάνο στη βάση τις πιο πλατιάς εκμετάλλεψις τον εργαζομένον κε τις θιριόδικις τρομοκρατίας.

Τι διεκσαγογι του άγριου μιλιταριζμού, η κηριότερη εχμί του οπίου κατεφθίνετε ενάντια στην ΕΣΣΔ, η φασίστες κι' ο πρότος-τους σακαράκας Χίτλερ την εκσιγούν, θέδεα, όχι με ιμπεριαλιστικούς λιστρικούς σκοπούς, μα με τον προοριζμό ν' αναδιμιουργίσουν καθαρί γερμανική ράτσα κε να γλιτόσουν την ανθρωπότιτα απτο «φτέχτι» κε «φορέα» όλις τις φρίκις τισ ζοίς—απτο μπολσεδισμό, απτον κομουνισμό.

Ο αντισοβιετικός πόλεμος, θέθεα, δεν εκσαντλί όλα τα πλάνα τις φασιστικές Γερμανίας. Η εκστρατία ενάντια στην ΕΣΣΔ ίνε ο πρώτος σταθμός, κατόπι απτον οπία πρέπει ν' ακολουθήσι ι κατάχτισι τις κυριαρχίας στην Εβρόπι κ' ι πραγματοποιήσι τον λιστρικόν ονίρον του γερμανικού ιμπεριαλισμού τον παραμονόν του 1914.

Ο Χίτλερ συχνά στα φασιστικά-του κηρίγματα αγαπάι να παραπέμπι στο θεό, διλόνοντας, ότι ο ίδιος ο «ίπσιςτος» δέχνη στους γερμανούς φασίστες με το δάχτυλό-του κι' απετί ίσια-ίσια αφτί να «καθαρίσουν τι γι» απτους άθεους καταστροφίς τις ζοίς—απτους μπολσεβίκους. Κε για να εκπληρώσουν αφτί τιν εντολί του θεού πρέπει να πολεμίσουν, πρέπει να πάρουν κσένα εδάφι. Γι' αυτό ι φασίστες σίντονα ετιμάζοντε για πόλεμο. Μα ενάντια σε πiónα πρέπει πρώτα απ' όλα να κατεφθινθί αφτός ο πόλεμος; Ενάντια σε κίνους, που ίνε φορίς του κομουνισμού. Ενάντια σε κίνο το κράτος, που ίνε οργανομένο με θάσι τιν αδερφοσίγι τον λαόν κε που με τιν ίπαρχσί-του καλί: «Προλετάρυ όλον τον χορόν, ενοθίτε».

Ο ίδιος ο Χίτλερ δεν κρίβι τις φασιστικές-του τάσις.

Στο γνωστό βιβλίό «Ι πάλι-μυ», που ίνε το εβανκέλιο του γερμανικού φασισμού, ο Χίτλερ γράφι:

«Όταν μιλάμε για καταχτίσις νέον εδαφόν στην Εβρόπι, μπορούμε, θέθεα, νάχουμε πρώτα απ' όλα υπόψι-μας μόνο τι Ροσία κε κίνα τ' ακρινά κράτι, που ίνε ιποταγμένα σ' αφτί».

Παραπέρα, μ' ακόμα πιο μεγάλι έμπνεψι, ο Χίτλερ σινεχίζι:

«Ι ίδια ι τίχι μας δέχνη εδό με το δάχτυλό-τις. Αφύ παρέδωσε τι Ροσία στα χέρια του μπολσεβιζμού, ι τίχι στέρισε το ροσικό λαό εκίνι τιν ιντελιγέντσια, πάνο στην οπία βασίζότανε ος τόρα ι κρατικί-τις ίπαρχσι κε που μονάχα αποτελούσε ενκίσις οριζμένις σταθερότητας του ροσικού κράτους. Τα κρατικά χαρίζματα του σλαβισμού δεν έδωσαν δίνامي κε στερεό-

τιτα στο ροσικό κράτος. Όλα αυτά ι παλιά Ροσία τα χρο-
στύσε στα γερμανικά στιχία· αφτό ίνε πάρα πολί έκσοχο πα-
ράδιγμα εκίνυ τυ τεράστιυ κρατικό ρόλυ, πυ ίνε ικανά να
πέχουν τα γερμανικά στιχία, όταν δρυν ανάμεσα σε κατότερι
ράτσας».

Ι ΕΣΣΔ, σαν εκπρόσωπος ανθρώπον «κατότερις ρά-
τσας» δεν μπορί, τάχατες, να ζίσι δίχος τιν «προστασία»
τέτιυ «πολιτιζμένυ» έθνυς (διάβασε τον φασιστόν), όπος ίνε
ι γερμανί.

Στον ίδιο ριθμό με τ' αφεντικό-τυ τραγουδάι κι' ο πασί-
γνωστος πια ρόσος λευκοφρυρός, πολιτικός τιχοδιόχτις Αλ-
φρέντ Ρόζενμπεργ. Στο βιβλίο-τυ «Ο μίθος τυ ΧΧ εόνα»
αποδίχνι, επίσις όπος κι' ο Χίτλερ, τιν ιπεροχί τις γερμα-
νικίς ράτσας κε το ρόλο-τις σαν σοτίρα τις Εβρόπις κε τυ
πολιτιζμό.

Ο Ρόζενμπεργ καταδίκασε όλο το γαλικό έθνος σε θά-
νατο, γιατί το έμα-τυ ίνε αναμιγμένο με νεγριτανικό, μάδρο
έμα ράτσας, πυ ίνε ανάξια για ανθρωπινι ζοί. Με τιν
Ανκλία ο Ρόζενμπεργ φέρετε με περισσότερι έβνια, μα τιν
προϊδοπιί, ότι αν δεν «καθαριστί» απτυς εβρέυς, «δε θ'
αποφίγι τιν καταστροφί». Τυς ρόσυς αφτός ο πρρίν ρόσος
πατριότις τυς θεωρί ασιάτες, πυ δεν έχυν θέσι στιν πολιτι-
ζμένι Εβρόπι, όπου μπορόν να κατικόν άνθρωπι μονάχα τέτιας
ανότερις ράτσας, σαν τι «βοριο-γερμανική». Το ρόσο, κατά
τι γνόμι τυ Ρόζενμπεργ, «δεν έπρεπε να τον επιβαρίνυμε
με τιν Εβρόπι. Στο μέλον, ίστερα απτιν αποχόρισι τον
διτικόν περιοχόν τις Υκρανίας, τυ Καφκάσυ, πρέπι ν' αρχεστί
με το ότι το κέντρο-τυ θα μεταφερθί στιν Ασία».

Εκσορμόντας στο ρόλο τυ κιριότερυ εμπριστί τυ πολέμυ
στιν Εβρόπι, ι φασιστικί Γερμανία έχι για σίμαχό-τις τον
κιριότερο εμπριστί τυ πολέμυ στι Μακρινί Ανατολί—τι Για-
πονία κε ριμυλχί τι φασιστικί Πολονία.

Για το ότι i κυβερνόντες φιλοπόλεμι κίκλη τις Γιαπο-
νίας δεν παράτισαν τις προθέσεις-τους για επίθεσι ενάντια στην
ΕΣΣΔ, μιλάι i νότα τις διαμαρτιρίας, πυ έδοσε ο πλιρεκσό-
σιος αντιπρόσωπος τις ΕΣΣΔ—σιν. Γιύρενεφ στι γιαπονέζικι
κιδέρνισι για τις παραδιάσεις τον σοβιετικόν σινόρον απτα για-
πονο-μαντζυρικά στρατέδματα. Τα λόγια τις γιαπονέζικισ
διπλοματίας διαφέρουν απότομα απτα έργα τον γιαπονέζον
ιμπεριαλιστόν.

I Πολονία, πυ ιπόγραψε μαζί-μας σίμφονο μι επίθεσις
κε έχι σινθίικι σιμαχίας με τι Γαλία—τόρα τελεφτέα μετα-
τράπικε σε οργανέτο τις φασιστικίς Γερμανίας κε ριμυλκίτε
απ' αφτίνα.

Νά ένα απόσπαζμα από τελεφτέο φίλο μιας πολο-
νικίς μπουρζουαζικίς εφιμερίδας, πυ χαραχτιρίζι χτιπιτά τις
σιμερινές διαθέσεις τις φασιστικίς Πολονίας κε πυ δίχνι επίσης
από πύ φισάι ο αέρας:

«Φτάνι μόνο να κιτάκσι κανίς το χάρτι τις Πολονίας, να
εκσετάσι τι γεογραφικί-τις θέσι, να κιτάκσι προσεχτικά τα σίνο-
ρά-τις, να γνωριστί με τιν επάφκισις τυ πλ'θιζμού κε τιν κι-
νονικί-τις στρυκτύρα για να καταλίκσι στο σιμπέραζμα,
ότι ο πρότος όρος τις ίπαρχσις τυ πολονικύ κράτους ίνε i
ετιμοτιτα τυ πλιθιζμού-τυ για πολεμικές πράκσις κ'ι αντίστιχι
εκσασφάλισι με πολεμοφόδια. Τι δε ετιμότιτα μπορούμε να
τιν κρατίσουμε στην ψισχί τέτιυ λαύ, πυ κσέρι, ότι ο πόλε-
μος ίνε επίσης σινδεμένος με τιν ανθρώπινι ζοί πάνο στι γι,
όπος ίνε i γένισι κι' ο θάνατος. Γι' αφτό δεν πρέπι να δια-
πεδαγογύμε στυσ πολονύς ιρινόφιλα εσθίματα κε πεπιθίσις.
Δεν πρέπι επίσης κάθε φορά, όταν γίνετε λόγος για οπιοδί-
ποτε πόλεμο, να κατακρίνουμε κίνυς, πυ τον σχεδιάζουν».

Ο ανκλικός ιμπεριαλισμός τόρα τελεφτέα διεκσάγι πάλι
διπρόσοπι πολιτικί απέναντι τις Γαλίας κε Ιταλίας, ιποστι-
ρίζοντας έμεσα τι φιλοπόλεμι Γερμανία.

Μιλώντας με τα λόγια τις μπουρζουαζικές ανχλικές εφημερίδας «Μάντζεστερ Νχάρντιαν», η Γερμανία ετιμάζετε να επιτίχι συμφωνία με τις διτικές δινάμεις, που θα τις επέτρεπε να καταπιαστί με τα καταχτιτικά-τις πλάνα στην Αφστρία κε την Ανατολική Εβρόπι». Κ' ίστερα, βέβεα, «θα στρέψει το πρόσοπό-τις» προς τος γίτονες τις Δίσις—προς τι Γαλία κε την Ανκλία.

IV. Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΓΕΝΙΕΤΕ „ΠΟΛΙ ΜΙΣΤΙΚΑ“

Όταν λέμε για την απιλί του ιμπεριαλιστικού πολέμου, πρέπει να θυμόμαστε καλά την προειδοπίσι του Λένιν για το ότι η μπουρζουαζία ετιμάζει πάντα τον πόλεμο «πολί μιστικά». Αφτό σιμένι, ότι ο ιμπεριαλιστικός πόλεμος μπορί να κσεσπάσι κάπος κσαφνικά για κανένα περιστατικό, ολότελα τιποτένιο απτιν άποψι τις διεθνός πολιτικές. Η μπουρζουαζία πάντα καρυφλάρι την προετιμασία-τις για πόλεμο με κάθε λογό πσέφτικες διλόσις για την ιρινοφιλία-τις, για αφοπλιζμός κε παρόμια πράματα για να χιμίσι την επαγρίπνισι του προλεταριάτου κι' όλον τον εργαζομένον, πάνο στ'ς πλάτες τον οποίον πέφτουν όλα τα θάρι τον πολέμον. Ο ίδιος ο αυτοκρατορικός κανκελάριος Βίτμαρχ του κάχου δεν έλεγε, ότι «ποτέ δε λένε τόσο πολά πσέματα, όσο πριν απτον πόλεμο».

Ο ιμπεριαλιστικός πόλεμος του 1914-1918 ετιμαζότανε πάρα πολί μιστικά στα παρασκίνια απτι μιστική διπλοματία τον μπουρζουαζικόν κιθερνίσειον. Επίσις πάρα' πολί μιστικά ετιμάζετε κι' ο νέος αντισοβιετικός κε πανκόζμιος πόλεμος. Τόρα τιπικά κανένα μεγάλο καπιταλιστικό κράτος δεν χίρικσε σε κανένα πόλεμο, μα στην πραγματικότιτα ο πόλεμος για το κενύργιο κσαναμίραζμα του κόσμου διεκσάγετε πια. Νά ίνε

πια σχεδόν πέντε χρόνια, που η Γαπωνία διεκσάγει τον πιο
εματιρό και λιστρικό πόλεμο ενάντια στην Κίνα, μα τυπικά
αφτά τα δύο κράτι βρίσκουντε σε ιρινικές αμιθέες σχέσεις. Στι
Νότια Αμερικι κάμποσα χρόνια πολεμών η Βολιβία κ' η Πα-
ραγουάι, που ίνε τυποτένια κράτι, μα στην υσία ο πόλεμος διε-
κσάγετε ανάμεσα στις ΕΠΒΑ και την Ανκλία, γιατί εκίνι ίνε
η πραγματικι νικοκίριδες αφτόν τον χορόν. Η Ιταλία προε-
τιμάζι τώρα πόλεμο ενάντια στην Αθισινία (Αφρικι) κ' επί-
σης «πολί μιστικά».

Όλι, για παράδειγμα, δεν κσέρουν, ότι στο διάστημα
ίστερα απτο τέλος του πολέμου του 1914-1918 η καπιταλι-
στές κατόρθωσαν να οργανώσουν καμιά σαρανταριά διάφορος λι-
στρικών πολέμους.

Ας τους ονομάσουμε:

- 1919.
1. (άνικσι). Πρότι εκστρατία τις Αντάντ ενάντια
στι χώρα τον Σοβιέτ.
 2. (φθινόπορο). Δέφτερι εκστρατία τις Αντάντ
ενάντια στι χώρα τον Σοβιέτ.
 3. Επέμβαςι τις Τζεχο-Σλοβακίας και Ρουμανίας
ενάντια στι σοβιετικι Υνχαρία.
 4. Κατάλιψι τις Φιόμε απτους ιταλός «εθελον-
τές» κάτω απτιν αρχιγία του Γαθριέλ Ντ'
Ανόντσιο.
 5. Πόλεμος ανάμεσα στους άνκλους ιμπεριαλιστές
και τους εκσεγερμένους στην Πεντζάθι (Ινδίες).
 6. Ανκλο-αφγανικός πόλεμος.
 7. Ο πρώτος απτους νέος ελληνο-τουρκικός πόλεμος.
- 1920.
8. Κατάλιψι τις Φρανκφούρτις και του Δαρμστάτ
απτα γαλικά στρατέδματα.
 9. Τρίτι εκστρατία τις Αντάντ ενάντια στι
χώρα τον Σοβιέτ (Πολωνικο-σοβιετικός πό-
λεμος).

10. Κατάλιπσι τις λιθουανικίς προτέβυςας Βίλνο απτον πολονό στρατιγό Ζελιγόφσκι.
11. Πολονο-γερμανικός πόλεμος «εξεγεγερμένον» στην Άνω Σιλεσία.
12. Δέφτερος ελινό-τουρκικός πόλεμος.
13. Αρμενο-τουρκικός πόλεμος.
1921. 14. Ανκλο-ιρλανδικός πόλεμος.
1922. 15. Τρίτος ελινό-τουρκικός πόλεμος, πυ τέλιωσε με την τελιοτική ίτα τις Ελλάδας, πίσο απτι ράχι τις οπίας θρισκότανε ο ανκλικός ιμπεριαλισμός.
- 1923—
1924. 16. Κατάλιπσι τις περιοχίς τυ Ρυρ απτα γαλικά στρατέδματα.
1925. 17. Ελινό-βουλγαρικός πόλεμος.
18. Επέμβαςι τον ιμπεριαλιστικόν δινάμεον στην Κίνα. Βομβαρδιζμός τυ Βανσιάν.
1926. 19. Πόλεμος τις Γαλίας ενάντια στους ρίφους στο Μαρόκο.
20. Πόλεμος τις Γαλίας ενάντια στους δρούζους στι Σιρία.
21. Πόλεμος ανάμεσα στι Νετζ κε Χετζάς στην Αραβία.
1927. 22. Διεθνίς ιμπεριαλιστική επέμβαςι στι Σανκάι. Βομβαρδιζμός τυ Νανκίνυ.
1928. 23. Εμφίλιος πόλεμος στο Αφγανιστάν, πυ προκάλεσαν ι πράχτορες τυ ανκλικού ιμπεριαλισμού.
24. Επέμβαςι τον ΕΠΒΑ στι Νικαράγουα.
25. Πόλεμος ανάμεσα στι Βολιβία κε Παραγουάι.
1929. 26. Γαλικές πολεμικές επιχιρίσις στο Ταφιλάτ (Μαρόκο).
27. Ιταλικές πολεμικές επιχιρίσις ενάντια στους άραβες-σενυσίτες στην Τρίπολι.

1930. 28. Επίθεσι ενάντια στι Χειζάς απτις παραμεθό-
ριες φιλέσ, πυ δρύσαν με τιν υποστήρικσι το
ανκλικύ ιμπεριαλισμύ.
29. Ανκλικές πολεμικές επιχιρίσις ενάντια στις «μι-
ρινικές» φιλέσ στα βοριο-διτικά τον Ινδιόν.
1931. 30. Κατοχί τις Μαντζουρίας απτυς γιαπωνέζυς.
1932. 31. Γιαπονο-κινέζικος πόλεμος στι Σανκάι.
32. Επιχιρίσις τυ ανκλικύ εναέριω στόλυ ενάντια
στις ανεκσάρτιτες κυρδικές φιλέσ τυ Ιράκ.
33. Δέφτερος πόλεμος ανάμεσα στι Βολιβία κε
Παραγουάι.
34. Πόλεμος ανάμεσα στην Κολομβία κε Περύ.
1933. 35. Γιαπωνέζικι επίθεσι στι Ζεχέ, Τζαχάρ κε Μπει-
πίν.
1934. 36. Πόλεμος ανάμεσα στι Βολιβία κε Παραγουάι.
37. Συνέχισι τις επίθεσις τις Γιαπωνίας ενάντια στην
Κίνα.
1935. 38. Συμετοχί τον ιμπεριαλιστόν στην εκστρατία τυ
Νανκίνυ ενάντια στι Σοβιετικί Κίνα.
39. Διένεχσι Ιταλίας κε Αθισινίας.
40. Παραπέρα επίθεσι τις Γιαπωνίας ενάντια στην
Κίνα.

Αφτά τα γεγονότα μιλάνε, ότι όλο το διεθνές προλε-
ταριάτο πρέπι νάχι πάρα πολύ μεγάλι επαγρίπνισι.

V. Ι ΠΑΛΙ ΤΙΣ ΕΣΣΔ ΓΙΑ ΤΙΝ ΙΡΙΝΙ

Ι αντιθέσις μέσα στον καπιταλιστικό κόσμo τόσο οκσίνθι-
καν κε δινάμοσαν, όστε ακόμα κ'ι μι ενδιαφερόμενες στην
τορινί στιγμι για πόλεμο καπιταλιστικές χώρες (Γαλία, Τζε-
χο-Σλοβακία κ. α.) δεν ίνε σε θέσι μόνες-τυς—εκσετίας τον
ίδιον αντιθέσεων—ν' αποτρέψυν τον νέο πανκόζμιο πόλεμο.

Μόνο η ισχυρή χώρα του σοσιαλισμού ίνε ικανή να παλέψει πραγματικά και παλέδει για την ειρήνη, γιατί η ίδια η υσία και τα συμφέροντα του σοβιετικού καθεστώτος το απαιτούν. Κανείς τόσο δεν τίνει προς την ειρηνική συμβίωση όλων τον λαόν και τον χώρο, σαν τι μεγάλη Ένωση Σοβιετικών Σοσιαλιστικών Δημοκρατιών.

Όλη η εκδοτερική-μας πολιτική (και εκδοτερική πολιτική ίνε οργανικά σινδεμένη με την εδοτερική) ίνε, όπως έλεγε ο Στάλιν στο XIV σινέδριο του κόματος, «πάλι για την ειρήνη, πάλι ενάντια στους νέους πολέμους, κσεσκεπάσμα όλων τον διαδιμάτων, που γίνυντε για την προετιμασία νέου πολέμου, κσεσκεπάσμα τέτιον διαδιμάτων, που σκεπάζουν με τι σιμέα του πατςιφισμού την προετιμασία νέου πολέμου στην πραγματικότητα...—αυτό ίνε το καθίκον-μας... Εμείς δε θέλουμε να ίμαστε ύτε σφιρή για τους αδίνατους λαούς, ύτε αμόνι για τους δινατούς. Δεν επιθυμούμε ύτε το ένα, ύτε το άλλο, ίμαστε υπέρ τις ειρήνις...»¹⁾

Κι' αφτί την ειρηνική πολιτική του κόμα-μας, η κιβέρνησί-μας τι διεκσάγουν απτις πρότες κιόλας μέρες τις Οχτοβριανίς επανάστασις αδιάκοπα, με σινέπια, ακύραστα, επίμονα.

Ένα απτα πιο πρότα διατάγματα τις Σοβιετικές κιβέρνησις ίτανε το διάταγμα για την ειρήνη. Παρ' όλες τις πολιάριθμες τιχοδιοχτικές απόπιρες τον ιμπεριαλιστόν να μας παρασίρυν με προδοκάτσια σε πόλεμο, εμείς, κσεκινόντας απτα σιμφέροντα τις επανάστασις και έχοντας για καθοδήγισι τι μεγαλοφί και σοφί πολιτική του κόματος του Λένιν-Στάλιν, κατορθόσαμε όχι μόνο να κσεσκεπάσουμε τις τιχοδιοκσίες, μα και να υπερασπίσουμε την ειρήνη για όλο τον κόσμο.

Κι' όσο περισσότερο διναμόνι η χώρα-μας, η εκσυσία-μας, τόσο πιο εσθιτά και πιο σιμαντικά ίνε τ' αποτελέσματα τις

¹⁾ Ι. ΣΤΑΛΙΝ. Στενογρ. πραχτικά του XIV σινέδριου του ΠΚΚ(μπ); σελ. 26.

πάλις-μας για την ειρήνη. (Μα ίνε γνωστό, ότι στον καπιταλιστικό κόσμo—όσο πιο δυνατή ίνε μια χώρα, τόσο περισσότερο τίνι για πόλεμο). Όλος ο κόσμος κσέρι, ότι τι μόνι με σινέπια κ' επίμονι πάλι για τον πραγματικό αφοπλισμό σ' όλες τις σινδιασκέψεις κε σισκέψεις τις Γενέθις την διεκσίγαν ακριβός ι αντιπρόσoπι τις Σοβιετικές χώρας. Τα τελευταία χρόνια ι Σοβιετική κιδέρνισι, πραγματοποιώντας την ειρινική πολιτική, έκλισε επίσης μια σειρά σύμφωνα με επίθεσις με τι Φινλανδία, Λετονία, Εσθονία, Πολονία, Γαλία κε Ιταλία.

Στα 1933 σύμφωνα με την πρότασι του Λιτβίνοφ υπογράφηκε ι συμφωνία για τον καθορισμό της επιθετικότητας ανάμεσα στην ΕΣΣΔ κε ολόκληρη σειρά κρατόν. Με την τάσι για την ενίσχισι της ειρήνης εκσιγίτε κ' ι ίσοδος της ΕΣΣΔ στην Κινονία των εθνόν, που έγινε το Σεπτέβρι του 1934, με την πρόσκλησι της Γαλίας κι' άλλον πολόν κρατόν—μελόν της Κινονίας.

Τέλος, σημαντικότατο γεγονός της πάλις της ΕΣΣΔ για την ειρήνη ίνε ι υπογραφή του συμφόνου αλληλοδοίθιας με τι Γαλία κε Τζεχο-Σλοβακία κ' ι ετιμότητα να υπογράψουμε τα ίδια σύμφωνα με οποιοδήποτε απτα καπιταλιστικά κράτι.

Όχι μονάχα το διεθνές προλεταριάτο, μα ακόμα κ' ι ίδια ι μπουρζουαζία ίνε αναγκαζμένι ν' αναγνωρίσι το μέγιστο ρόλο της ΕΣΣΔ στην πάλι για την ειρήνη. Γι' αυτό όχι λίγα κι' όχι σπάνια γράφι ο μπουρζουαζικός τίπος. Νά, για παράδειγμα, μια απτις πρόσφατες εκδιλώσις (εφημ. «Δίντοβε Νοβίνι»): «Τώρα τελευταία ι ΕΣΣΔ έγινε σπουδός παράγοντας τις διεθνός πολιτικές. Αυτό ίνε αποτέλεζμα της επίμονις τάσις της ΕΣΣΔ για την εκσασφάλισι της γενικής ειρήνης. Αν τώρα μιλάνε για το θαδμάσιο σοβιετικό στρατό ίτε τον εναέριο στόλο, ο καθένας στον κόσμo κσέρι, ότι αφτά τα εκατομύρια τον αναθρώπον κ' ι χιλιάδες μηχανές ίνε προετιμαζμένα για ν' αποκρύουν τον επιτιθέμενο, σ' όπια άκρι τις Εδρόπιας κι' αν

εμφανιστί. Η ιρρινική πολιτική του Λιτβίνοφ ίνε εκσερετικά διμο-
φιλίσ στις πιο πλατιές μάζες».

Για το ότι πραγματικά η ιρρινική-μας πολιτική ίνε διμο-
φιλίσ στις πιο πλατιές μάζες τον καπιταλιστικόν χορόν, μι-
λάνε τ' αποτελέζματα του «διμοψιφίζματος τις ιρίνις», που
έγινε στην Αγκλία πριν από λίγο κερó (τον Ιύνι). Αφτί ίνε
μια παλαική έρεβνα, στην οπία θάλθηκαν εροτίσις, σχετικά με
την πάλι για την ιρίνι. Μαζέφτικαν σχεδόν 12 εκατομ. ψίφι,
απτύς οπίύς για τι διατίρισι τις Κινονίας τον εθνόν αποφάν-
θηκαν 11.090.387 άνθρωπι, για την ελάτοςι τον εκσοπλι-
ζμόν—10.470.489, για την κατάργισι τις πολεμικής αερο-
πορίας—9.533.558, ενάντια στην ιδιοτική παραγογή κε το
εμπόριο όπλον—10.417.329, για ικονομικά μέτρα επίδρα-
σις ενάντια στον επιτιθέμενο—10.027.608, για πολεμικά
μέτρα ενάντια στον επιτιθέμενο—6.784.368.

Αφτί η ψίφι μιλάνε ακριβός για κίνα τα μέτρα, που η
εφαρμογή-τύς μπένι στο γενικό σύστημα τις πάλις τις ΕΣΣΔ
για την ιρίνι.

Μα πάνο σε πιες δινάμις στηρίζετε κε υπολογίζι η
ΕΣΣΔ σ' αφτί τι δίσκολι κε πολύπλοκι πάλι-τις για την
ιρίνι; Ο σίντροφος Στάλιν στην έκθεσί-του στο XVII σινέδριο
του κόματος απάντισε σ' αφτό το ζήτημα:

- α) Στην αφκσανόμενι ικονομική κε πολιτική-τις ισχί.
- β) Στην ιθική υποστήρικσι τον εκατομύριον τον μαζόν
τις εργατικές τάξις όλον τον χορόν, που ενδιαφέ-
ρυντε ζοτικά για τι διαφίλακσι τις ιρίνις.
- γ) Στη φρονιμάδα εκίνον τον χορόν, που δεν έχυνε
σιμφέρο για τι μια ίτε την άλι ετία απτι διατάρακσι
τις ιρίνις κε που θέλουν ν' αναπτίξουν τις εμπορικές
σχέσις με τέτιο ακριβί σιμβαλόμενο, σαν την
ΕΣΣΔ.

δ) Τέλος, στο δοκσαζόμενο-μας στρατό, που ίνε έτιμος να υπερασπίσι τι χώρα-μας απτις εκσοτερικέσ επί-θέσις. ¹⁾)

Ας εκσετάσμε αφτέσ τισ δινάμις. 1. Χάρι στι μεγαλοφία, τιν ατσαλένια σταθερότιτα κε τιν αφοβιά τυ μεγάλυ-μασ τι-μονιέρι—σιν. Στάλιν, χάρι στιν αδιάσπαστι ενότιτα τον γρα-μόν τυ κόματόσ-μασ, που τσάκιζε όλεσ τισ δεκσιέσ κε «αριστε-ρέσ» οπορτυνιστικέσ κι' αντεπαναστατικέσ τροτσκιστικο-ζινοβιε-δικέσ ομάδεσ κε χάρι στο μέγιστο διμυργικό ενθυσιαζμό τον εκατομίριον εργατόν κε κολχόζνικον, που σισπιρόθικαν ολόγισρα στο κόμα τυ Λένιν-Στάλιν,—ι τεράστια χώρα, που στέναζε επί εόνεσ κάτω απο βάροσ τισ θιριόδικις εκμετάλεπσις, τισ βαθιάσ σκοτινιάσ κε τισ αμορφοσιάσ—μετατράπικε τόρα σε δινατί, προτοπόρα, βιομηχανική, σοσιαλιστική χώρα.

Τόρα ι βιομηχανική-μασ ισχί μεγάλωσε τόσο, όστε στον όνκο τισ βιομηχανικήσ παραγογίς ι ΕΣΣΔ κατέχι τιν πρότι θέσι στιν Εβρόπι κε τι δέφτερι θέσι στον κόσμο. (Στα 1928 κατίχαμε τιν πέμτι θέσι). Ι μάθρι μεταλουργία ίνε ι βάση τισ εκβιομηχάνισις τισ χώρασ, γι' αφτό στιν ανάπτυικσι αφτό τυ κλάδου τισ βιομηχανιάσ το κόμα κι' ι κυβέρνισι έδιναν ιδιέτερι προζοχί. Σαν αποτέλεζμα τον τεράστιον προσπάθιόν—κερδί-σαμε αποφασιστικέσ επιτιχίεσ: σε σίνκρισι με το 1930 ι πα-ραγογί χιτοσίδερυ ιπσόθικε στα 1934 κατά 110% κι' έφτα-σε οσ 10,5 εκατομ. τόνυς. Ι παραγογί ατσαλιού ιπσόθικε στο ίδιο διάστιμα κατά 66% κε αποτελί 9,6 εκατομ. τόνυς. Ι παραγογί λαμαρίνας αφκσίθικε κατά 49% κι' έφτασε οσ 6,7 εκατομ. τόνυς. Ι επιτιχιμένι ανάπτυικσι τισ σοσιαλιστικήσ με-ταλουργιάσ οδίγισε στο ότι ι ΕΣΣΔ κατέλαβε στα 1934 τι δέφτερι θέσι στον κόσμο στον όνκο τισ μεταλουργιάσ πιοτικό ατσαλιού. Απ' αφτέσ τισ επιτιχίεσ-μασ κσεκινύσε ο σιν. Στά-

1) Ι. ΣΤΑΛΙΝ. Στενογρ. πραχτικά τυ XVII σινέδριου τυ ΠΚΚ(μπ), σελ. 13.

λιν, όταν δέλωσε το Δεκέβρι το 1934 στι ρινομιλία-το με τος μεταλουργός: «τόρα πια δεν κάνι δα να θεωρώμε, ότι ίμαστε χόρα «κσίλινι»... Τόρα ίμαστε χόρα μετάλινι».

Πάνο στι βάσι τις εκδιομιχάνιςις, κάτο απτιν καθοδίγισι το κόματος διεκσίχθικε επίςις ι πιο μεγάλη ροσιαλιστική ανα- ρινχρότιςι στιν αγροτική ικονομία. Ος τις αρχές το 1935 τα τέσερα πέμτα όλον τον αγροτικόν νικοκιριόν ενόθικαν ρε κολ- χόζια, κε τα ενιά δέκατα όλον τον εχτάρεον τις ρποράς στιν ΕΣΣΔ ανίκυν στα κολχόζια κε ροβχόζια. Ι αγροτική-μας ικονομία κολεχτιβοπιίθικε κ' εφοδιάςτικε τόρα μ' εκατοντάδες χιλιάδες μιχανές, κ' εργαλία, μετατράπικε ρε ιςχιρί βάσι πυ εκρασφαλίζει όλι τι χόρα με τρόφιμα κε πρότες ίλες.

Ι άνοδος όλις τις ροσιαλιστικές-μας ικονομίας θρίςκι επί- ρις το γενικό-τις αντικαθρέφτιζμα στι μεγάλη ανάπτικςι το λαικό ισοδίματος, πυ στα τελεφτέα τέσερα χρόνια μεγάλωσε κατά 59 %, φτάνοντας στα 1934 τα 56 διςεκατομ. ρύδλια.

Νά εκίνι ι ικονομική κε πολιτική ιςχί-μας, τιν οπία ίνε ανανκαζμένες να πάρυν ιπόπςι όλες ι καπιταλιστικές χόρες.

2. Ι μεγάλη Σοβιετική Ένοσι ίνε ι πατρίδα το διεθνός προλεταριάτο. Ι δίναμι τις ΕΣΣΔ ίνε δίναμι τις πανκόζμιας ροσιαλιστικές επανάςταςις. Ι ενίςχισι τις ΕΣΣΔ ενιςχί τιν πανκόζμια ιρίνι κε τιν ενότιτα τον εργαζομένον όλον τον χορόν κε λαόν. Ι ενίςχισι τις διεθνός αλιλενκίς ενιςχί τιν ΕΣΣΔ. Νά γιατί ρ' όλο τον κόζμο ι ΕΣΣΔ ζι μέσα στις καρδιές τον προλετάριον κι' όλον τον εργαζομένον τον κα- ταπιεζομένον εθνόν. Νά γιατί το προλεταριάτο κι' ι εργα- ζόμενι αγροτιά όλον τον χορόν ίνε ρινδερμένι με δεζμός έμα- τος με το προλεταριάτο κε τιν αγροτιά τις ΕΣΣΔ.

Ι ιςτορία τις Οχτοβριανίς επανάςταςις κςέρι όχι λίγα χτιπιτά παραδείγματα για το πος το διεθνές προλεταριάτο ιποστίριζε κ' υπεράςπιζε ιροικά τι χόρα τον ροβιέτ ραν δικί-το

πατρίδα. Μια απτις πρότες κε πιο μεγάλες επαναστατικές εκσορμίσες ενάντια στην επέμβασι σαν ένδικσι τις προλεταριακίς αλιλενκίς ήτανε ι εκσέγερσι τον γάλον ναφτόν στι Μάβρι θάλασσα μ' επικεφαλίς τον Αντρέ Μαρτί.

Στιν Ανκλία το κίνημα μέσα στην εργατικί τάξι για την υπεράσπισι τον Σοβιετικόν διμοκρατιόν στα χρόνια τις επέμβασεις κε το πολέμου με την Πολονία πέραε πραγματικά μαζικό χαραχτίρα. Σχεδόν σ' όλες τις πόλεις ίχαν ιδριθί οργανόσεις «Κάτο τα χέρια απτι Ροσία». Αφτές ι οργανόσεις εκσέδοσαν μανιφέστο, πυ απετύσε άμεσι κατάπαφσι το πολέμου ενάντια στι Σοβιετικί Ροσία. Εκσόν απ' αφτό ι εργάτες διμιουργύσαν «σιμβύλια δράσεις», πυ ήτανε προοριζμένα ν' αγωνιστόν για την υπεράσπισι τον Σοβιετικόν διμοκρατιόν. Αφτά τα σιμβύλια φάνικαν πλέρια αντάχσια τις ονομασίας-τους, γιατί δρύσαν δραστήρια ενάντια στην αποστολί όπλον κε άλλον πολεμοφοδίον για την Πολονία, πυ πολεμούσε τότε ενάντια στο εργατικό-μας κράτος.

Αφτά τα σιμβύλια δράσεις σινδέθηκαν κε με τους εργάτες άλλον χορόν με σκοπό να διμιουργίσουν ενιέο μέταπο υπεράσπισις τις χόρας τον Σοβιέτ. Αποτέλεζμα αφτίς τις σίνδεις ήτανε μετακσί άλλον το ότι ι διεθνίς οργάνοσι τον εργατόν μεταφοράς εκσέδοσε έκλισι, στην οπία πρότινε σ' όλυς τους εργάτες μεταφοράς κε στους ναφτεργάτες να κρατόν κάθε στρατιοτικό κλιμάκιο, πυ κατεφθίνετε ενάντια στι Σοβιετικί Ροσία. Ι επαναστατικί προλετάρι όλον τον καπιταλιστικόν χορόν καταλάθεναν κσεκάθαρα, ότι, υπερασπίζοντας τις καταχτίσεις τυ Οχτόβρι, βοιθόν μ' αφτό το κσετίλιγμα τις πανκόζμιας επανάστασις.

Δεν ίνε υπερβολί να θεωρούμε, ότι δίχος αφτί την υποστήρικσι τυ διεθνός προλεταριάτου, ι Σοβιετικί χόρα δε θα κατόρθονε να υπερασπίσι τον εαφτό-τις ενάντια στο σινασπιζμό τον 14 κρατόν, πυ σίκοσαν τι σιμέα τις αντισοβιετικίς επέμβασεις. Στι σιρά τον ετιόν, πυ σινέτιναν στι νίχι τις Σο-

βιετικές χώρες στον εμφύλιο πόλεμο ενάντια στην εσωτερική αντεπανάσταση, και τους ιντερβέντες, πρέπει να ονομάσουμε τη βοήθεια του διεθνούς προλεταριάτου. Αυτό το κίνημα για τη βοήθεια τις Σοβιετικές δημοκρατίες ήτανε πραγματικά μεγαλειώδικο. Οι ιμπεριαλιστές ιντερβέντες βρέθηκαν στην ανάγκη πολύ συχνά να αρνιούνται την πραγματοποίηση των σχεδίων-τους και να πέρνουν απτή Σοβιετική χώρα τα στρατεύματά-τους, που γίνονταν ολοένα και λιγότερο σίγουρα. Για παράδειγμα, οι ανκλική στρατιοτική διοίκηση στο Αρχάνγκελσκ, φεύγοντας απτα θόρια παράλια, αποχερετόντας τους ρόζους λευκοφρυγούς, αναγνώριζε ανιχτά, ότι πέρνουν τα στρατεύματά-τις κάτω απτην πίεση και κατ' απέτιση τον εργάτη. Κάτω απτην ίδια πίεση έφεβγαν απτα εδάφι-μας και τ'άλλα στρατεύματα τις κσιράς και τις θάλασσας, που πέρανε μέρος στην επέμβαση. Μιλώντας για όλα αυτά τα γεγονότα, ο Λένιν τα σιμίονε σαν φανέρομα τις δύνამεις τις διεθνούς αλληλεν-κίης του προλεταριάτου. Οι Αντάντ ανανκάστηκε, —έλεγε ο Λένιν, —να πάρει τα στρατεύματά-τις απτη Ρωσία, γιατί αυτά φάνιχαν ανίκανα να διεκσάγουν πάλι ενάντια στην επαναστατημένη Σοβιετική Ρωσία.

Μα ίνε γνωστό, ότι οι ιμπεριαλιστές κ'ίστερα απτην αποτιχία τον ιντερβεντσιονιστικόν-τους σκοπόν δεν έπαψαν και δεν πάθουν να ονιροπολύν για το νκρέμιζμα του σοβιετικού καθεστώτος. Αμα πήρε αποφασιστική απόκριση στις πρότες αντεπαναστατικές-τις εκστρατίες, η πανκόζμια μπουρζουαζία άρχισε να παλέβει ενάντια στην ΕΣΣΔ όχι μονάχα με ανιχτές πολιτικές και ικονομικές εκσορμίσσεις, μα και με σκεπαζμένοι μορφί. Κ'εδώ το διεθνές προλεταριάτο έρχετε σε βοήθεια τον σοβιετικόν εργάτην και αγροτήν. Οι εργάτες τον καπιταλιστικόν χορόν κάτω απτην καθοδίσση τον αδερφικόν κομμουνιστικόν χομάτον διεκσάγουν αγόνα ενάντια σε κάθε λογιά ιμπεριαλιστικές τάσεις απέναντι τις ΕΣΣΔ.

Εδώ πάλι πρέπει να θυμίζουμε τους άνκλους εργάτες, που

στις επανιλιμένες προβοκάτσες κε τις άλλες εκσορμίσες τον άνκλον εκλιρομέτοπον απαντύσαν με ισχιρές διαμαρτιρίες κε διαδιλόσεις.

Στα 1929 ι προβοκάτσια στον Κινεζικο-Ανατολικό σιδερόδρομο, όπου το αντεπαναστατικό Νκομιντάν εκτελόμε ρόλο πράχτορα τυ πανκόζμιυ ιμπεριαλισμού, προκάλεσε τεράστιο κίνημα ανάμεσα σ'όλο το επαναστατικό προλεταριάτο για την υπεράσπισι τις ΕΣΣΔ.

Στα 1930, όταν ο πάπας τις Ρόμις κίρικε σταδροφορία ενάντια στην ΕΣΣΔ, ι προλετάρει τις Ανκλίας, Γερμανίας, Γαλίας, Πολονίας, Τζεχο-Σλοβακίας, Ελλάδας κ.τ.λ. εκσορμισαν με όλι την επαναστατική αποφασιστικότιτα ενάντια σ'αφτί τι νέα απόπιρα ιμπεριαλιστικό πολέμου.

Κε τόρα, οπόταν ο φιλοπόλεμος ιμπεριαλισμός, πυ εκπροσοπέθετε απτι φασιστική Γερμανία, τι Γιαπωνία κε την Πολονία τίνι ν'αρχίσι με προβοκάτσες πόλεμο ενάντια στην ΕΣΣΔ,—κσέρουμε, ότι το διεθνές προλεταριάτο, κε ιδιέτερα ι προλετάρει αφτόν τον χορόν, θα μπορέσουν να υπερασπίσουν τι σοσιαλιστική-τους πατρίδα. «'Ινε ζίτιμα αν πρέπι ν'αμφιδάλουμε,—έλεγε ο/σιν. Στάλιν στο XVII σινέδριο τυ κόματος —ότι αφτός ο πόλεμος (ο πόλεμος ενάντια στην ΕΣΣΔ—Γ.Γ.) θα ίνε ο πιο επικίνδινος πόλεμος για τι μπυρζυαζία. Θα ίνε ο πιο επικίνδινος όχι μόνο γιατί ι λαί τις ΕΣΣΔ θα πολεμίσουν μέχρις εκχάτον για τις καταχτίσεις τις επανάστασεις. Θα ίνε ο πιο επικίνδινος για τι μπυρζυαζία ακόμα κε γιατί ο πόλεμος θα γίνετε όχι μόνο στα μέτοπα, μα κε στα νότα τυ αντιπάλου. Ι μπυρζυαζία μπορί να μιν αμφιδάλι, ότι ι πολιάριθμι φίλι τις εργατικές τάξεις τις ΕΣΣΔ στην Εύρόπι κε την Ασία θα προσπαθίσουν να χτιπίσουν στα νότα τους καταπιεστές-τους, πυ διοργάνοσαν εκκληματικό πόλεμο ενάντια στην πατρίδα τις εργατικές τάξεις όλον τον χορόν. Κι' ας μιν έχυνε παράπονα απο μας ι κίρει μπυρζυάδες,

αν τιν ἄλι μέρα ἴστερα ἀπὸ ἓνα τέτιο πόλεμο θα λιγοστέ-
ψουν στο λογαριασμό μερικὲς δικές-τους κιβερνήσεις, πυ τὸρα
ἔσια βασιλέβουν «ελέο θεύ».

3. Στον αγόνα-τις για τιν ἱρίνι ἡ χώρα τον Σοβιέτ
χρῖσιμοπιύσε πάντα ὅλες τις δινάμις, πυ μπορὺν να βοιθίσουν
ς' αφτί τιν ἱπόθεσι. Ἰδιέτερα χρῖσιμοπιύσαμε τις ἀντιθέσεις
μέσα στο καπιταλιστικό σύστημα, πυ ἐκδιλόνουντε, μετακσί-
ἄλον, κε στο ὅτι μερικά κράτι, ὅπος, ας πύμε, τὸρα ἡ Γα-
λία, Τζεχο-Σλοβακία, Ρουμανία κ. α. προσωρινά δεν ἔχυνε
σιμφέρο να γίνι πόλεμος κε γι' αφτό στον ἓνα ἴτε τον ἄλο
βαθμό μπορὺν να ἱποστιρίζουν τιν πάλι-μας για τιν ἱρίνι.
Με τα διάφορα σύμφωνα μι ἐπίθεσις, καθοριζμύ τυ ἐπιτιθέ-
μενυ κε με τα σύμφωνα ἀλλιλοβοίθιας, πυ κλῖι ἡ ΕΣΣΔ με
κσεχωριστές χώρες ἴτε με ολόκληρες ομάδες καπιταλιστικὸν
κρατόν—δυναμόνι το σύστημα τον ἐνκίςουν τις ἱρίνις, το σύστι-
μα τις γενικίς ἀσφάλιας. Οστόσο, πρέπι πάντα να θυμόμαστε,
ὅτι βασική ἀντίθεσι ἴνε τὸρα ἡ ἀντίθεσι ἀνάμεσα στον καπι-
ταλιστικό κόσμο στο σύνολο κε τι χώρα τις διχτατορίας τυ προ-
λεταριάτυ. Αφτό σιμένι, ὅτι ἡ καπιταλιστές ὅλον τον χορόν
θεορὺν για κῖριοτερό-τους ἐχτρό τιν ΕΣΣΔ, κε αν ἱδιέτερά-τους
κράτι κλῖουν τὸρα μαζι-μας σιμφονίες, ς' αφτό τους ἐκσανανκά-
ζουν ἡ περιστάσεις κε γι' αφτό δεν κᾶνι να ἐλπίζουμε, ὅτι
αφτές, ἡ σιμφονίες ἴνε σταθερές κε μακρόχρονες. Σχετικᾶ με
τι χρῖσιμοπίσι τον καπιταλιστικὸν ἀντιθέσεων ο Λένιν ἔλεγε:

«Βέβεια ἴνε πλέρια δυνατό, κε δεν πρέπι να κσεχνόμε,
ὅτι ἡ σινασπιζμὶ ἀνάμεσα στα ἱμπεριαλιστικά κράτι, ὅσο στα-
θερί κι' αν φένουντε, μπορὺν ν' ἀναποδογῖριστύν σε λίγες
μέρες αν αφτό το ἀπετὺν τα σιμφέροντα τις ἱερίς ἀτομικίς
ἱδιοχτισίας, τα ἱερά δικεόματα για παραχορίσεις κ. τ. λ. Κε
μπορί να ἴνε ἀρχετί κ'ἡ πιο μικρή σπῖθα για ν' ἀνατινάκσι
τον κῖριστάμενο σινασπιζμὸ τον κρατόν, κε τότε ἡ ἱποδιγμένες

αντιθέσεις δε θα μπορούσαν πια να μας χρησιμεύσουν για υπε-
ράσπιση ¹⁾).

4. Το πιο μεγάλο και το πιο δυνατό όπλο ιρίνις ίνε ο δοκσαζόμενος, ανίκητος Κόκινος στρατός-μας. Ι καπιταλιστι-
κί στρατί ίνε όπλο για ιμπεριαλιστικούς πολέμους. Ο Κόκινος
στρατός ίνε πιστό όπλο ENANTIA στους ιμπεριαλιστικούς
πολέμους. Νά γιατί ι ιμπεριαλιστές προσπαθύν με κάθε μέσο
να κρίψουν τον αριθμό και τι σύνθεσι τον στρατόν και τον
εκσοπλιζμόν-τους, όπως κάθε λιστίς κρίβι τα λιστρικά-του όπλα.
Και νά γιατί, εμείς όχι μόνο δεν κρίβουμε, μα, αντίθετα, πε-
ριφανεδόμαστε μπροστά σ' όλο τον κόσμο για τον Κόκινό-
μας στρατό, γιατί ίνε προοριζόμενος να υπερασπίζι τιν ιρίνι,
να υπερασπίζι τα δικεόματα και τιν αξιοπρέπια τις εργαζο-
μένης ανθρωπότητας.

Ι δύναμι του Κόκινου στρατού δεν ίνε μόνο στι μπολσε-
βίκικι σινιδιτότητα και τ' ατσάλομά-του, μα και στο μεγάλο
πολεμικο-τεχνικό εκσοπλιζμό-του. Ο Κόκινος Σοβιετικός στρατός
ανασινχροτίθικε πάνο στι βάσι τις νέας τεχνικής. Έχι ολότελα
σίνχρονα τανκς και σε αρκετί ποσότητα. Έχι ολότελα σίν-
χρονο πυροβολικό. Ένε πλέρια εκσοπλιζόμενος με καλά λα-
φριά, βαριά, αεροπορικά, αντιαεροπορικά πολιβόλα και πολιβόλα
τον τανκς. Ι παρανκελίες του Κόκινου στρατού όσον αφορά τι
χημική άμυνα ικανοπιούντε απτι χημική-μας βιομηχανία, που δυνα-
μόνι. Ο Κόκινος στρατός ίνε εκσασφαλιζόμενος με όλα τα ίδι
τις σίνδεσις. Ι πολεμικο-εναέρικες δινάμεις-μας έγιναν ι καλίτε-
ρες κ' ι πιο δυνατές στον κόσμο. Αν στα 1929 σ'ένα κρασ-
νόαρμέιτσο αναλογύσαν κατά μέσον όρο 2,6 μηχανικές αλο-
γοδινάμεις και στα 1930—3,07 στα 1933 αναλογύσαν 7,74
αλογοδινάμεις. Αφτό κσεπερνάι τον τεχνικό εκσοπλιζμό όχι μό-
νο του γαλικού κ' αμερικανικού στρατού, μα ακόμα και του πιο

¹⁾ ΛΕΝΙΝ. Έργα τ. XXIII, σελ. 5.

μηχανοπιμένον ανκλικό στρατό. Τα 70 % όλις τις σύνθεσις το στρατό-μας ίνε άμεσα συνδεμένα με την τεχνική. Όχι μόνο τα διτιχά-μας σίνορα, απτι λίμνι Λαδόγα ος τι Μάδρι θάλασσα σκεπάστικαν με οχιρομένες περιφέρειες, μα κ' ι πιο απιλόμενες κατεφθίνσις στι Μακρινί Ανατολί κε στιν Ανατολική Σιβηρία. Οχιρόθικε σημαντικά ι παραλιακή άμυνα στι Μάδρι κε τι Βαλτική θάλασσα, στιν αχτίδα του Μόρμανσκ κε ιδιέτερα στι Μακρινί Ανατολί.

Όλος αφτός ο ισχυρός στρατός διμυργήθηκε όχι για οπιωσδήποτε καταχτιτικούς σκοπύς μα για ν' αναχετίσουμε τος ιμπεριαλιστές απτιν επίθεσι ενάντια στιν ΕΣΣΔ. «Ο Κόκινος στρατός,— λεί ο σιν. Βοροσίλοφ,— ίνε προπίργιο τις ιρίνις. Ο Κόκινος στρατός ίτανε κι' απομένοι ιπερασπιστίς τον σινόρον του κράτους-μας. Μαζί με τό λαό-μας, μαζί με την κιθέρνισί-μας, μαζί με το κομμουνιστικό κόμα ο Κόκινος στρατός ποτέ δεν έβαζε κε δε θα βάλλι στο νύ-του για καταχτικό πόλεμο. Ο Κόκινος στρατός δεν απιλύσε ποτέ κανένα κε δεν ετιμάζετε ν' απιλίσι, μα μαζί με τος εργαζομένους τις Ένωσις θα παρακολουθί με οκσιδέρχια όλα όσα γίνυντε στα σοβιετικά σίνορα. Στιν επίφοβι στιγμί ο Κόκινος στρατός θα ίνε εκί, όπου το αρμόζι να ίνε. Για κάθε βερσόκι, για κάθε πιθαμί του εδάφους-μας ο εργατο-αγροτικός Κόκινος στρατός θα πολεμίσι έτσι, όπος κσέρυν να πολεμίσυν μόνο ι μπολσεβίκι».

«Δε θέλουμε ύτε μια πιθαμί κσένι γι, μα κι' απτι γί-μας, ύτε ένα βερσόκι απτι γί-μας δε θα δόσουμε σε κανένα».

Ας θυμόντε καλά όλι ι εχτρί-μας αφτά τα λόγια του Στάλιν, που ίνε χτιπιτί εκδίλοσι τις διάθεσις όλις τις μεγάλις χώρας τον Σοβιέτ.

Εμίς, όλι ι εργαζόμενι πολίτες τις ΕΣΣΔ, ίμαστε ένθερμι κι' αφοσιόμενι πατριότες τις σοσιαλιστικίς-μας πατρίδας κε οπιαδήποτε στιγμί με την πρόσκλησι του κόματος κε τις

κιθέρνις, σαν ένας άνθρωπος θα πάμε να υπερασπίσουμε τα ιερὰ-τις σίνορα.

VI. I ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΧΩΡΟΝ ΠΑΛΕΒΥΝ ΓΙΑ ΤΙΝ ΙΡΙΝΙ, ΓΙΑ ΤΙΝ ΕΣΣΔ—ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΖΜΟ

Μπροστά στην προετοιμασία και τις προδοκάτσες του ιμπεριαλιστικόν κρατόν για επίθεσι ενάντια στην ΕΣΣΔ, τις επερχόμενες πολεμικές συνκρύσεις ανάμεσα στους καπιταλιστές-λιστές και τους πολέμους που διεκσάγουντε πια στην πραγματικότητα (Γιαπωνία ενάντια στην Κίνα), καθώς και μπροστά στον προδοτικό ρόλο τις διεθνούς σοσιαλ-δημοκρατίας και το αντεπαναστατικό τροτσκισμό, που βοιθύν δραστήρια τους ιμπεριαλιστές στις πολεμικές-τους προετοιμασίες,—ι Κομμουνιστική Διεθνής καλή και κινιτοπιί το προλεταριάτο κι' όλες τις εργαζόμενες μάζες για την πάλι ενάντια στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο και για την υπεράσπισι τις ΕΣΣΔ.

«Το μεγάλο ιστορικό καθήκον του διεθνούς κομμουνισμού ίνε να κινιτοπιίσι τις πιο πλατιές μάζες ενάντια στον πόλεμο πριν απτιν αρχή κιόλας του πολέμου κ' έτσι να επιταχίνι την καταστροφί του καπιταλισμού».

Έτσι λέι στις αποφάσεις τις XIII ολομέλειας τις Εχτελεστικές Επιτροπής τις Κομμουνιστικής Διεθνούς. Με τη διμυργία του ενιέου λαϊκού μετόπου ενάντια στο φασισμό και τον πόλεμο, τα κομμουνιστικά κόμματα κινιτοπιούν και οργανόνουν τι μαχιτική ισχύ τον εργαζομένον για μαχιτική απόκρυσι τις επίθεσις του κεφάλου.

Μέρα τις επιθεόρισις τον επαναστατικόν προλεταριακόν δινάμεον

κε τις μαχίτικίς δαμαρτιρίας ενάντια στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο καθορίστηκε ι 1-ι τυ Αβγύστου. Κάθε χρόνο, αφτί τι ματοθα- μένι μέρα (αρχί τυ πολέμου τυ 1914) ς' όλο τον κόσμo το προλεταριάτο κι' όλι ι καταπιεζόμενι κ' εκμεταλεδόμενι θγέ- νυν στus δρόμυς κάτω απτις κόκινες ςιμέες με μαχίτικά επαναστατικά ςινθήματα. Κάθε χρόνο αφτί τι μέρα ολοένα κε πióτερο γιομίζυν ι δρόμι από διαδிலoτές, ολοένα κε πιο πσι- λά ανεβένι ι μεγάλη ανίχιτι διεθνίς ςιμέα τυ Μαρκς — 'Ενκελς — Λένιν — Στάλιν.

Αν ι φασίστες λιστές ιμπεριαλιστές, παρ' όλες τις κάθε λογίό προιδoπιίςις θ' ανάψυν μολοτύτο νέα πικαγιά παν- κόσμιu μακελιú, τότε το διεθνές επαναστατικό προλεταριάτο κάτω απτιν καθοδίγισι τις Κομιντέρνας θα δóσι όλες τις δι- νάμις-τυ, όλι τι θέλisisί-τυ για να γίνι αφτός ο πόλεμος τελε- φτέo τερατόδικο ένκλιμα τυ καπιταλιζμό, για να μετατραπί αφτός ο πόλεμος ςε νικιφόρο για το προλεταριάτο εμφίλιο πόλεμο, πυ θ' απελεφθερόσι τιν ανθρωπότιτα απτυς πολέμυς, τι φασιστικί βαρβαρότιτα κι' από κάθε καπιταλιστικί κατα- πίεςι.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελ.
1. Τον πόλεμο τον γενάει ο καπιταλισμός	3
2. «Ι υπόθεσι πιγένι φανερά για νέο πόλεμο»	8
3. Ι φασιστική Γερμανία ίνε ο κιριότερος εμπριστίς το πολέμυ	13
4. Ο πόλεμος γενιέτε «πολί μιστικά»	18
5. Ι πάλι τις ΕΣΣΔ για τιν ιρίνι	21
6. Ι προλετάρι όλον τον χορόν παλέδυν για τιν ιρίνι, για τιν ΕΣΣΔ —ενάντια στον ιμπεριαλισμό	33

У. 1985.
Акт № 45
Вкладн. л. _____

ТІМІ—50 коп.
ЦЕНА—50 коп.

D 8
991
2454

НА ГРЕЧЕСКОМ ЯЗЫКЕ:

ЯНКО ГЕОРГИАДИ

**Империалисты
готовят новую бойню**

ДОНЕЦКОЕ ОБЛАСТНОЕ ГРЕЧЕСКОЕ ИЗДАТЕЛЬСТВО

Стат. форм. 132×186 — печ. лист. 2¹/₄ — 31,740 знаков. в листе

Тираж 1500 — Міськліт 6 — Зам 3475 Маріупіль, держдрукарня